

Tale om et Forlig om Arbejdsanvisning, medens vi her behandler Lovgivningen om Arbejdsanvisningen samtidig med, at vi behandler Lovgivningen om Arbejdsløshedskasserne. Det sidste er der ingen, der vil benægte, heller ikke Udvalget, hvorfor skulde vi ellers have holdt Fællesmøder med Udvalget angaaende Arbejdsløshedskasser? Jeg paastaar, at vi maa se paa den statsmæssige Forbindelse mellem de to Lovforslag, vi maa benytte den statsunderstøttede Arbejdsanvisning i Forbindelse med de statsunderstøttede Arbejdsløshedskasser, og vi vil ikke betale til den private Konkurrence med den offentlige Anvisning. Denne Redningsplanke er altsaa i Virkeligheden ikke holdbar for det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds. Om den kan hjælpe til at holde ham klos op ad Socialdemokratiet, ved jeg ikke, det bliver hans Sag, men den kan ikke holde overfor nogen anden Betragtning.

Saa sagde den ærede Ordfører — det vil jeg tage med i denne Forbindelse —, at jeg havde her hævdet et Arbejdsgiverstandpunkt. Det vil jeg benægte, men hvis saa skulde være, har det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds hævdet et rent Arbejderstandpunkt. Paa et Møde, som for nogen Tid siden fandt Sted i Wivels Lokaler, holdt Lederen af det kommunale Arbejdsanvisningskontor i Kiel en Tale om Arbejdsanvisningsforholdene i Tyskland og fastholdt med stor Bestemthed, at det, det drejede sig om i Tyskland, var, at Arbejdsanvisningen kom bort fra Arbejdsgiverne. Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds var da enig med os andre om, at det bør den, den bør falde over paa de ligeligt ledede upartiske Anvisningskontorer, og derfor paastaar jeg, at det er ikke et Arbejdsgiverstandpunkt, jeg her hævder; det er det ganske simpelt retfærdige og rigtige Standpunkt, og jeg har ikke Tendens til at gaa til nogen af Siderne i Modsætning til de ærede Modstandere af mine Tanker —, men nok om det, hvordan de forskellige har stillet sig til denne Sag.

Jeg skal yderligere svare paa et Par Udtalelser, som under Behandlingen af Lovforslaget om Arbejdsløshedskasser kom frem angaaende dette Spørgsmaal. § 8 tvinger jo ikke paa nogen Maade de arbejdsløse til at søge de kommunale Arbejdsanvisningskontorer. Hertil siger Indenrigsministeren, at saa snart de er arbejdsløse, bliver de anmeldte til Arbejdsanvisningskontorerne som arbejdsløse. Det vil alt-

saa sige, at selv om de slet ikke kommer til Arbejdsanvisningskontorerne, skal disse anvise Arbejde til dem ved Arbejdsløshedskasserne. Det forekommer mig, at det er at gaa Per Gantes Genvej, og det forekommer mig ogsaa, at det er meget besværligere, end naar de direkte søger Arbejdsanvisningskontoret, saaledes som jeg vil. Men Tilliden til, at Arbejdsløshedskasserne virkelig ikke opretholder Understøttelsen samtidig med, at de paagældende Fagforeninger holder Arbejderne borte, faar vi kun derved, at vi ved, de har været ved Anvisningskontorerne; og Tilliden til, at Arbejdsanvisningen foregaar upartisk, faar Arbejdsgiverne ogsaa kun ad den Vej, ikke ad nogen anden.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds spurgte mig under Arbejdsløshedskasselovens Behandling, hvordan dette kunde udføres. Jeg har her i min Haand en Blanket fra Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor, hvorpaa der staar: „Arbejdssøger“. Paa denne Blanket udfyldes følgende Poster: 1) Navn, 2) Bopæl, 3) Fødested og Alder, 4) Søger Beskæftigelse som, 5) Tidligere Beskæftigelse, 6) Ægteskabelige Stilling, 7) Antal af Børn, som forsørges i Hjemmet, 8) — det lægger jeg særlig Vægt paa — Hvor længe uden Arbejde Dage Uger Maaneder — det forstaar sig, at der er Plads mellem disse Ord til at udfylde med Tal —, 9) Anmærkninger. Det er altsaa ret fyldige Oplysninger, her forlanges. Dem sidder det kommunale Arbejdsanvisningskontor inde med, og det skulde altsaa i sit Kartotek ordne det saaledes, at enhver Arbejder har sin egen Rubrik eller sin egen Plads ved disse Korts Anbringelse. „Hvor længe uden Arbejde“, staar der. Man var altsaa den Gang, dette Kontor blev oprettet, klar over, at dette Spørgsmaal: Hvor længe uden Arbejde? havde Interesse, og det var naturligvis med en vis Tanke paa Forbindelsen med Arbejdsløshedskasserne. Der er ikke andet end Punkt 8, der skal forandres en lille Smule. Der skal kun skrives, at der ikke er anvist ham Arbejde, eller at han har nægtet at tage det og det Arbejde, og saa Datostempel paa. Dermed er hele den Sag gjort, uden at der er forandret det fjerneste i Administrationen eller Driften af Anvisningskontoret. Det koster ikke noget som helst at udføre dette Arbejde i København.

Denne Foranstaltning er ikke ørkesløs, som Ordføreren for Flertallet har udtrykt sig i Betænkningen. Jeg har før begrund-